

Til
Styret ved NTNU

Telefon

Vår dato:
2006-05-03

Vår ref.:

Deres dato:

Deres ref.:

Vedr. samlokalisering

Rektor går inn for å fortsette samlokaliserings-prosjektet ved NTNU. Konklusjonen er basert på en virkelighetsoppfatning som står i sterk kontrast til virkelighetsoppfatningen til de medarbeiderne som rektor må ha med på laget for å realisere visjonen om å gjøre NTNU til et ledende europeisk universitet. Vi føler oss forpliktet til å si tydelig ifra at vi er sterkt uenige i rektors anbefaling til styret, og går derfor til det uvanlige skritt å sende et åpent brev direkte til NTNUs styre. I dette brevet vil vi forklare alvoret i situasjonen som vil oppstå, dersom NTNUs styre støtter rektors forslag.

Høringsrunden i denne saken har vært uvanlig omfattende. Ledelsen på fakultetene og instituttene, i tillegg til universitetsbefolkningen generelt, har uttalt seg. Tilbakemeldingene har vært uvanlig entydige - begge fakultetene på Dragvoll og de tre store ingeniørfakultetene mener at samlokalisering er et galt veivalg for NTNU. Begrunnelsen er basert på økonomiske, faglige og operasjonelle argumenter. Prosjektet har ikke troverdighet i organisasjonen. Dette betyr at det kun er ett ledernivå som mener at samlokalisering er et riktig veivalg, nemlig rektoratet. Alle andre ledernivåer mener at en videre utvikling av Gløshaugen og Dragvoll er det rette valget. En vesentlig, men unødvendig og selvforskyldt utfordring blir da: Hvordan skal et NTNU i dyp splittelse kunne samles om å bli ledende i Europa?

Engasjementet i denne saken har vært betydelig. Det har stort sett vært saklig funderte innlegg i universitetsavisa og andre steder. Et gjennomgående trekk er sterk skepsis til samlokalisering. Samlokalisering vurderes som et galt strategisk veivalg for NTNU - et veivalg som vil bremse NTNUs mulighet til å bli et ledende universitet i 2020. Ett eksempel på forskjellen i virkelighetsforståelse er følgende: Samlokaliseringsrapporten framstiller campusutforming som en kritisk viktig faktor for tverrfaglighet. Dette har blitt imøtegått i flere innlegg av sentrale vitenskapelig ansatte som selv har arbeidet med tverrfaglig forskning. Den viktigste faktoren for å utvikle tverrfaglighet er et genuint ønske fra enkeltforskere og forskergrupper om å utforske ukjent mark i grenseflaten mellom fagfelt.

Økonomimodellen som foreslås for samlokaliseringsprosjektet, er komplisert. Mange usikre faktorer spiller inn. De viktige faktorene er verdien ved salg av Dragvoll, kostnaden ved å erstatte arealene på Dragvoll med arealer på og rundt Gløshaugen, statens finansiering av læringscenteret og NTNUs bidrag til å løse den trafikale situasjonen rundt Gløshaugen. Det er usikkerhet knyttet til alle disse faktorene, blant annet vil det offentlige – spesielt Trondheim kommune – kunne påvirke dette regnestykket i betydelig grad. Vi registrerer at to uavhengige rapporter - fra Terramar og Rambøll - sår betydelig tvil omkring prosjektets økonomi. I tillegg har de økonomiske faginstittutt ved SVT-

fakultetet vurdert økonomien i prosjektet og kommet med vurderinger som er sammenfallende med Terramar og Rambøll. Vi registrerer videre at Terramars 3.parts verifikasjon ikke var tilgjengelig før etter høringsrunden. Selv basert på kun samlokaliseringsrapportens optimistiske anslag er NTNUs ledere, unntatt rektoratet, ikke i nærheten av å vurdere prosjektets økonomi som troverdig. I styrevedtaket 8.2.2005 som ligger til grunn for utredningen, er følgende premiss protokollert: "Økonomi, inklusive risikoeksponering, skal være tilfredsstillende og slik at prosjektet ikke vil gå utover kjernevirksomheten undervisning og forskning". Denne premiss er ikke oppfylt.

Et element i høringsuttalelsene er at en videreføring av samlokaliseringsprosjektet vil bli utmattende for organisasjonen. Det vil kreve betydelig lederfokus og trekke betydelige ressurser bort fra vesentlige universitetsoppgaver. Dette argumentet har i den senere tid blitt forsterket da det er lagt inn stadig nye betingelser i et eventuelt ja-til-samlokaliseringsvedtak som vever NTNU inn i et uheldig sett av avhengigheter til lokale og sentrale myndigheter. Et eksempel på dette er finansieringen av et læringssenter. Et ja-til-samlokalisering vil innebære en meget krevende prosess ovenfor sentrale og lokale myndigheter.

Et ja-til-samlokalisering vil videre føre til nye utmattende debatter i flere runder i forbindelse med framtidige milepæler i prosjektet. Hva skjer f.eks. dersom NTNU får halvveis oppfylt sine krav. Skal NTNUs styre da vedta stopp i prosjektet eller vil NTNU hente midler fra primærvirksomheten for å fylle et slikt gap? I styrevedtaket 8.2.2005 er følgende premiss protokollert: "Organiseringen skal være tilfredsstillende slik at det strategiske fokus ikke trekkes vekk fra kjernevirksomheten". Dette kravet er ikke oppfylt, noe et massivt flertall av NTNUs ledere på fakultetsnivå og instituttnivå også mener.

Vi observerer allerede nå en reell splittelse i synet på samlokalisering i Trondheim kommune. Ordføreren og varaordføreren har diametralt forskjellige tilnærminger. I styrevedtaket 8.2.2005 er følgende premiss protokollert: "Trondheim kommunes bidrag skal være avklart". Dette kravet er rett og slett ikke oppfylt.

Samlokalisering innebærer samlokalisering med HiST. Styrevedtaket 8.2.2005 avskjærer muligheten for å vurdere samorganisering med HiST i denne omgang. Det er imidlertid grunn til å frykte at samlokalisering er første skritt på veien til full sammenslåing, noe som vil bety et farvel til NTNU som et framtidig universitet i europeisk toppklasse. Erfaringer fra forrige styreperiode hvor NTNUs ledelse med støtte fra HiST og kommunen ønsket en utredning om en fusjon av NTNU og HiST allerede høsten 2004 viser at dette er en reell trussel.

Det finnes selvfølgelig positive elementer i samlokaliseringsforslaget. Det har da også vært benyttet betydelige ressurser til å orientere organisasjonen om samlokaliseringsprosjektets fortreffelighet gjennom et stort antall møter og via internett. Vi konstaterer imidlertid at organisasjonen og ledelsen på alle nivå, unntatt rektoratet, oppfatter argumentene om f.eks. økt tverrfaglighet og studentrekruttering som vage og lite fakta-baserte.

Ledelsen skaper et bilde av store plassproblemer for miljøene som i dag holder til på Dragvoll der et nytt sentralisert læringssenter er den eneste mulige løsningen. Selvsagt er det behov for utvidelser, men ellers er dette et bilde man ikke finner belegg for i høringsuttalelsene fra Dragvoll-miljøet (se for eksempel uttalelser fra Institutt for sosiologi og statsvitenskap, Norsk senter for barneforskning, Program for lærerutdanning, osv.). Faktum er at det pr. i dag er byggeaktivitet på Dragvoll og at psykologi-miljøet nylig har flyttet fra Lade og inn i en ny fløy på Dragvoll. Denne trinnvise utviklingen av Dragvoll kan forsette.

Dersom styret velger samlokalisering 10. mai, setter det NTNU i en særst vanskelig situasjon, da det vil føre til en vedvarende splittelse og tillitskonflikt i organisasjonen. Ledelsen har ment at det er viktig å få en vi-følelse i organisasjonen. Ignorering av en tydelig uttrykt holdning slik dette er fremkommet i høringsuttalelsene bidrar ikke i denne retning.

I dagens situasjon anbefaler vi styret følgende:

- Styret bør fatte et prinsippvedtak om en videre utvikling av Gløshaugen og Dragvoll.
- Styret bør bevilge seg noe tid til å vurdere utformingen av en to-campusløsning som på en troverdig og realistisk måte bidrar til å utvikle NTNU mot sine mål. Styret bør også vurdere om det er hensiktsmessig å utrede to-campusløsningen med basis i en prosjektorganisasjon som faktisk har tro på dette alternativet.

Dette brevet er underskrevet av en bred gruppe sentrale vitenskapelig ansatte ved NTNU. Blant disse finner du ledere for noen av NTNUs mest prestisjefylte forskningsprogrammer, strategiske satsinger, og operative enheter samt noen av våre mest produktive professorer. Dette er personer som bidrar til å løfte NTNU forskningsmessig og undervisningsmessig. Vi har tillit til at du som medlem i NTNUs styre tar deg tid til å absorbere og reflektere over argumentasjonen og konklusjonen i dette brevet.

Med tillitsfull hilsen

Lars Arnberg	professor, institutt for materialteknologi
Stig Berge	professor, instituttleder marin teknikk
Olav Bolland	professor, institutt for energi- og prosesseteknikk
Kjell Bratbergsengen	professor, institutt leder datateknikk og informasjonsvitenskap
Nils Baas	professor, institutt for matematiske fag
Mari-Ann Einarsrud	professor, institutt for materialteknologi
Bjarne A. Foss	professor, leder Gassteknisk Senter
Tor Grande	professor, institutt for materialteknologi
Arne Halaas	professor, FAST-grunder
Alex Hansen	professor, institutt for fysikk
Ragnar Hergum	førsteam., instituttleder elektronikk og telekommunikasjon
Randi Holmestad	professor, institutt for fysikk
Morten Hovd	professor, instituttleder teknisk kybernetikk
Johan Hustad	professor, instituttleder energi og prosesseteknikk, leder Senter for Fornybar Energi
May-Britt Hägg	professor, institutt for kjemisk prosesseteknologi
Erling Ildstad	professor, instituttleder elkraftteknikk
Signe Kjelstrup	professor, institutt for kjemi
Carl M. Larsen	professor, marin teknikk
Morten Levin	professor, institutt for industriell økonomi og teknologiledelse
Terje Malvik	professor, instituttleder geologi og bergteknikk
Geir Moe	professor, marin byggeteknikk
Øystein Moen	førsteam., instituttleder industriell økonomi og teknologiledelse
Kari Moxnes	professor, institutt for sosiologi og statsvitenskap
David Nicholson	professor, instituttleder kjemi
Asbjørn Rolstadås	professor, instituttleder produksjons- og kvalitetsteknikk
Nils Ryum	professor em., institutt for materialteknologi
Eivind Røskaft	professor, institutt for biologi
Sigurd Skogestad	professor, instituttleder kjemisk prosesseteknologi
Olav Smidsrød	professor, institutt for bioteknologi

Sigurd Støren	professor, instituttleder produktutvikling og materialer
Hallvard Svendsen	professor, institutt for kjemisk prosess teknologi
Bernt-Erik Sæther	professor, institutt for biologi
Knut H. Sørensen	professor, institutt for tverrfaglige kulturstudier
Thomas Tybell	professor, leder Nanteknologilaboratoriet, YFF-forsker
Svein Valla	professor, institutt for bioteknologi
Hallvard Ødegård	professor, instituttleder vann og miljøteknikk
Einar Jan Aas	professor, institutt for elektronikk og telekommunikasjon